

Te midden van den driehoek, gevormd door de steden Ieperen, Diksmuide en Roeselare, strekte zich destijds een overgroot woud uit, het Vrijbosch geheeten. waarvan er thans nog een gedeelte bestaat en denzelfden naam draagt. Het diende tot schuilplaats aan boosdoeners van alle slag en aan weggelopenen laten, die het avontuurlijk leven der vogelvrijverklaarden verkozen boven het ellendig bestaan in de nabijheid van het slot hunner heeren.

Het Vrijbosch (1) met zijn eeuwengeheugend geboomte, zijn dicht struikgewas en zijn donkere diepten, was als een oninneembare vesting door de natuur zelf ten dienste gesteld van wraak en roofzucht, ellende en vertwijfeling. Voor de bewoners van het Vrijbosch was ieder vreemdeling een welkome prooi, ieder kasteelheer, dië zich door ruwe behandeling of afpersingen hatelijk gemaakt had, een vijand.

Het was slechts, wanneer zij door een talrijk gevolg van krijgsknechten omringd waren, dat de edellieden het waagden het Vrijbosch te betreden. Dan gebeurde het vaak dat een pijl, door een verborgen schutter afgeschoten, of een min of meer juist gemikte steenworp de indringers verwittigden dat onzichtbare vijanden hen van tusschen het dichte gebladerte beloerden.

Het was naar het Vrijbosch dat Jan en Dokus hun stappen richtten. Schol ging hen voor, als wou hij den weg verkennen. Hij keek iederen voorbijganger onderzoekend aan, als wou hij zich vergewissen of deze geen vijandelijke bedoelingen jegens zijn meesters koesterde: was de uitslag van het onderzoek niet gunstig, dan bleef hij staan en

---

(1) Het Vrijbosch of het Woud van Houthulst is in den grooten oorlog vermaard geworden. De Duitschers hadden er zich in genesteld en er een vreeselijke vesting opgericht. Vruchteloos hadden de Engelschen in 1916-17 gepoogd er zich meester van te maken. Tijdens den grooten slag in Vlaanderen den 28 September 1918 werd het door de dappere Belgen stormenderhand ingenomen. Thans blijft er van dit eeuwenoude bosch, een der merkwaardigheden van ons land, anders niets meer over dan een hoop doode stompden...

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS